

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE
VERBROEDERING DER BELGISCHE ONTMIJNERS

FONDS "E. GEORGE"

REKENING

145-8044000-43

AFGIFTEKANTOOR : TERVUREN

3de Trimester 1991

OKTOBER 1991

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

BERGES A.

Livingstonelaan 22

3080 TERVUREN

INHOUDSTAFEL

1. BLUE LODGE
2. HERINNERINGEN VAN EEN OUD-ONTMIJNER
3. STAVELLOT IN DE OORLOG 40/45
4. STAVELLOT 1991
5. ST. BARBARA FEEST
6. MEDEDELINGEN
7. OAD-BOETIEK

BLUE LODGE

(Zending van de ODLM in Irak van 03 juni tot 20 juni 91)

1. Verwittigings- en uitvoeringsorder

Op woensdag 29 mei 91 om 10.00 uur krijgt LtKol JAMBE, Comd van de ODLM, een verwittigingsorder van GS4 Rav5 dat een ODLM-ploeg zich moet klaarhouden voor een zending in Irak. De ploeg is snel samengesteld, iedereen wil mee. De vertrekdatum werd nog niet officieel vastgelegd, idem voor de terugreisdatum trouwens. Heel wat collega's reageren sceptisch en morren "weer eens veel tralala voor niets". Niettemin verlopen de voorbereidingen veel intensiever dan anders. Kapitein VANDER MAST zet zich ten volle in en onder zijn impuls zijn de administratieve en logistieke problemen al snel geregeld. Er wordt een afspraak gemaakt met het Militair Hospitaal van Nederoverheembeek voor de nodige inentingen, de E.H.B.O.-tassen, de zonnebrillen en het slaapgerief. Bleef er nog het probleem van de kogelvrije vesten; waar zijn deze gestockeerd? Geen nood, dankzij de goede zorgen van onze S4 worden ze al snel gevonden en prompt weggehaald. Wat niet verkrijgbaar was in de keten werd snel aangekocht in de burgerij (stopsels voor de disruptor, enz...).

Daar er weinig geweten was over de arbeidsomstandigheden en het klimaat ter plaatse, baseerden we ons op de laatste gegevens die aan de Generale Staf werden doorgespeeld: snikheet overdag en ijskoud 's nachts. Onze uitrusting loog er niet om (parka: OK, trui: OK, winterslaapzak: OK...).

Bij de S4 stapelen materieel en uitrusting zich op. Er rijzen vragen, we worden geconfronteerd met een dilemma. Wat kunnen we weglaten om gewicht uit te sparen. Het stroomverwekkend aggregaat werd het eerste en meteen ook laatste slachtoffer van deze ultieme inspectie. Wanneer alles mooi bijeengebracht is, werpen we een blik op onze uurwerken...! 30 mei, 17.00 uur: morgen vindt de jaarlijkse Algemene Vergadering van de Ontmijnersverbroedering plaats.

Op 31 mei, om 15.00 uur wordt er telefoon gemeld voor LtKol JAMBE: het kabinet van de Minister van Landsverdediging. Onze Kolonel laat zijn gasten aan hun lot over maar komt een weinig nadien terug met de mededeling dat de grote bazen bezorgd zijn om ons lot. De minister vroeg of er risico's waren (3 dagen voordien had een AdjtChef van het Franse leger immers het leven verloren in een mijnenveld) en of de EOD-robot die hem tijdens het bezoek aan POELKAPELLE werd voorgesteld, ook meeding. (De robot alleen al zou het maximaal toegelaten gewicht van ons voertuig overschrijden.) Ondanks alle weinig geruststellende antwoorden zet de Ministerrad van die vrijdag met tegenzin het licht op groen voor de deelname van de ODLM aan de humanitaire hulpactie PROVIDE COMFORT in IRAK.

De preciese bevelen zullen ons door de piloot van het vliegtuig, GenMaj HOUBEN (JSO), worden overgemaakt tijdens de vlucht.

De ploeg krijgt het bevel zich op zondag 02 juni om 9.00 uur aan te melden op de militaire vlieghaven van MELSBROEK (AML). LtKol JAMBE maakt ons het nieuws over. De reacties zijn tweevoudig : de sceptici zijn treurig, de meerderheid echter is enthousiast. We moeten oppassen dat we niet te snel de pintjes nuttigen die ons worden aangeboden door de anciens, die al even ontroerd zijn als wij. In ieder geval vertrekken we maandag, dus...

2. Op weg naar AML

Die zondagmorgen bevindt de ploeg zich te HEVERLEE om het voertuig af te halen. Stralend weer. Onze zending begint alvast goed.

Een eerste onaangename verrassing : "Rav Air" laat ons weten dat het verboden is een voertuig met gevulde tanks op te laden (idem voor jerrycans). Leegmaken dus, maar waar ? Alvast niet ter plaatse, misschien bij de 15 Wing ? Na heel wat gepalaver wordt de tank toch leeggemaakt. We waren helemaal niet op de hoogte van deze regel, ondanks de aanwezigheid van heel wat para's in onze rangen !

3. Het vertrek

's Maandags afspraak bij het AML om 0630 Hr. Het is koud, het regent. Behalve onze families wilden ook verscheidene collega's ons zien vertrekken. Kapt VANDER MAST, Lt FAVRESSE, Adjt NOEL, 1Wm VAN MELDERT en KplChef DE BOCK. Wij zijn hen dankbaar dat ze tijd vrijmaakten om ons uit te wuiven en ons veel geluk toe te wensen. We zouden het nodig hebben.

Om 08.30 uur stappen we op het vliegtuig. Twee mecaniciens van PEUTIE zijn eveneens van de partij. Om 08.50 uur stijgt de C130 - CH 03 - bestuurd door GenMaj HOUBEN op.

In het vliegtuig moeten we tot onze grootste verbazing vaststellen dat het toestel werd volgesjouwd met plastic zakken van 50 liter gevuld met kleren voor de Koerden. Deze zakken belemmeren ons niet enkel het zicht, ze zijn ook nog zeer onstabiel. We krijgen alle gelegenheid om, al dan niet van zeer dichtbij, de etiketten te lezen aangezien ze ons bij elke luchtverzakking op het hoofd vallen. De laadruimte van het toestel wordt niet enkel door ons voertuig gevuld, maar ook door kisten materieel en voedsel. De "load master" raad ons aan onze oren te beschermen tegen het oorverdovend lawaai van de motoren. Niet enkel onze oren zitten dicht, ook de lucht. Tot in Griekenland krijgen we de begane grond niet te zien. De Middellandse Zee is er blauw, de lucht ook. Om 15.00 uur (Belgische tijd) landen we op de grote Amerikaanse luchtmachtbasis van INCIRLIK in TURKIJE.

Een OOffr van het verbindingsdetachement Bg staat ons bij het vliegtuig op te wachten. De warmte overvalt ons. "U mag slechts een minimum aan bagage meenemen en geen wapens", zegt hij. Snel nadenken dan waar het toiletgerief zit, de pyjama, de slaapzak, enz... "Komaan Heren, opschieten", herhaalt onze gids. Hij neemt ons mee naar een Amerikaans voertuig en voert ons naar een administratief gebouw. Na talloze waarschuwingen te hebben geslikt over de moeilijkheden die ons met de Turkse grenspolitie te wachten staan, vullen we onze immigratiedocumenten in. Verrassing, de documenten zijn opgesteld in het Turks en in het Duits. De Pruisen hebben de troepen van de Ataturk opgeleid en dat laat nu nog steeds zijn sporen na.

Onze gids in wit hemd (het is een zeemachter) brent ons terug naar het vliegtuig waar men ons vriendelijk vraagt om de 4 m³ zakken kleding uit te laden. Immers, we waren toch daar om te werken, of niet soms? We waren reeds in werkkledij ...! Toen alles uitgeladen was, het hemd van gids was mooi wit gebleven, werden we door de basis heen naar een transittent gebracht, die was voorbehouden voor de Belgen. Een onberispelijk kamp waar het aan niets ontbrak : douche met warm water wasbak, toilet..., restaurants, PX, gewoonweg alles. We spraken af voor 's anderendaags aan het vliegtuig om 08.00 uur.

03 juni 91

Opstaan om 06.00 uur, wassen, waarna we door een Sdt van het Det Bg naar de mess OOffr van de Amerikanen worden gebracht, waar we voor een luttele dollar een uitgebreid ontbijt konden nemen (gelukkig maar voor het verdere verloop van onze zending). Een Turkse ober is verbaasd door ons uniform en vraagt naar onze nationaliteit. BELGIUM, oh yes big country, big army? Nee nee, klein landje, klein leger. Are you sure? Small country, but big army! Niets kan hem van zijn ongelijk overtuigen. We keren terug naar onze tent want de tijd gaat snel. We maken onze uitrusting klaar en wachten aan de voorkant van onze tent op onze OOffr, 07.30 uur, niemand! We beslissen dan maar te voet tot aan het vliegtuig te gaan. We nemen pak en zak op en zetten er een fikse pas in. Om 08.00 uur staan we voor de burelen van de Bg verbinding waar we tot onze grootste verbazing onze gids tegenkomen, in burger dan nog wel. Deze laatste is ten zeerste verbaasd ons hier, volledig bezweet, te treffen. We hadden 3 km afgestapt, geladen als muilezels. We vernemen eveneens dat ons vertrek met een uur werd verdaagd. Onze gids, telkens hij weer, verwijt ons dat we maar sip kijken en het zou in Irak nochtans veel erger worden.

GenMaj HOUBEN verzamelt ons op de tarmac en maakt ons volgende consignes over : "U stelt zich ter beschikking van de Fransen, geen onnodige risico's nemen, de duur van uw verblijf in Irak zal afhangen van de omvang van uw taken en van de door de internationale politiek getroffen beslissingen."

GenMaj Houben geeft ons een korte schets van de vlucht die we zullen uitvoeren. EEN TACTISCHE VLUCHT. Dit wil zeggen een vlucht op lage hoogte en in functie van het reliëf. Om 08.50 uur stijgen we op naar het door de Amerikanen bezette Iraakse vliegveld. Deze vlieghaven werd tijdens de oorlog gebombardeerd. De landingsbaan werd zodanig vernield dat de Iraakse gevechtsvliegtuigen onmogelijk nog konden opstijgen. Een C130 kan er echter wel nog landen op voorwaarde dat het toestel vanaf het begin van de piste reeds de grond raakt en de piloot de motoren onmiddellijk in de andere richting laat draaien. Toegegeven, het toestel voerde een perfecte landing uit, ofschoon redelijk brutaal. Het materieel werd gelukkig goed vastgemaakt. Het vliegtuig wordt snel uitgeladen. We begeven ons als echte fighters naar de gebouwen en wachten er op de consignes. We komen er een groot, allesbehalve tevreden Belgisch detachement tegen. Deze mensen worden naar België teruggestuurd omdat ze volgens het commando te talrijk zijn. We houden ons een beetje ter zijde en bespieden van ver het heen-en-weer-geloop van de Belgen die naar huis terugkeren. Het vliegtuig wordt geladen en om 12.30 uur verlaat het de piste van SIRCENK. Een colonne voertuigen is van het Belgische basiskamp (SURI) overgekomen om de pas uit België overgekomen herbevoorrading op te laden. Verbaasd doch verheugd herkennen we in de persoon van de chef niemand minder dan Adjt GREGOIRE (Ooffr C1 V van het Mun Dep van MARCHE-EN-FAMENNE). Plots maakt er iemand drukke gebaren in onze richting om ons te laten verstaan dat ze hulp nodig hebben om alles op een UNIMOG te laden. De paletten die van het vliegtuig werden geladen, staan verspreid over het terrein en er zijn sterke armen nodig om alles te laden. Sleuren dus maar, ook al verplaatsen we de pakken en kisten manueel over verscheidene meters terwijl het zou volstaan het voertuig achteruit te doen rijden om heel wat menselijk zweet te besparen. Met de nodige moeite slaagden we er dan toch in het één en het ander te doen doordringen. De uitvinding van het wiel was blijkbaar nog niet doorgedrongen tot bij de Med Dienst in Irak (zie later nog) ! Aan alles komt een einde, zelfs aan rotwerkjes. Eenmaal alles geladen was, werd de colonne gevormd en gingen we tanken bij de Amerikanen. We rijden weg en aanstonds begint de weg te stijgen, van 1800 m gaat het naar 2500 m. De weg is berijdbaar, meer niet. Regelmatig moeten we min of meer opgevulde oneffenheden verwerken. Het is een geasfalteerde weg mét rijstroken. 80 km bedraagt de afstand tot SURI. Onderweg kruisen we gevechtsvoertuigen met geladen wapens, wat er ons meteen aan herinnert dat de streek onveilig is. De voertuigen zijn bemand door Amerikaanse MP's. Wanneer we dichterbij de stad OIDISH komen, bemerken we met grote verbazing het zomerpaleis van Saddam Hussein, volledig omgeven door een betonnen muur. De toegangspoort wordt bewaakt door gewapende Iraakse soldaten a.u.b. ! Een accord tussen de geallieerden en de Irakezen. Vooral niet proberen te begrijpen, temeer daar een Irakees soldaat de week voordien het vuur had geopend op een colonne Engelse voertuigen. Pech voor de Irakees, de Engelse soldaten waren "Commando's van de Royal Marine". Hun antwoord was hevig. De Irakezen hadden niet verder aangedrongen.

De dorpen waar we door rijden zijn opnieuw in handen van de Koerden.

De houding van de bevolking varieert van onverschilligheid tot vriendelijkheid. Vooral de kinderen zijn vriendelijk. Ze zwaaien met de armen en lopen mee langs onze voertuigen. Ze bedelen naar wat eten of water. De volwassen mannen zitten op terrasjes, drinken thé en spelen domino of met de kaarten. Overal staan er kraampjes. Langs de wegen bieden ze de militairen sigaretten of ijskoude drankjes aan.

We zakken nu af naar SULAF, een dorp waar ons een nieuwe verrassing te wachten staat. Het dorp wordt in twee gedeeld door een waterval van ongeloofelijk helder water. Op het eerste zicht heeft het dorp weinig geleden onder de oorlog. Een deel van het water werd gekanaliseerd, een ander deel stroomt over de weg. De locale handelaars gebruiken het gekanaliseerde water om er hun blikjes Cola, 7UP en Irakese limonade in koel te houden. Na een haarspeldbocht wacht ons een nieuwe helling. Aan de voet ervan rijden we langs een ROAD BLOCK dat wordt bewaakt door de Royal Marines. In de verte zien we op een hoge bergtop een dorp; AMADIYA. Het wordt voor het grootste deel bewoond door Irakezen en is geheel onbeschadigd uit de strijd gekomen. Daar het buiten de Belgische zone ligt, kunnen we het echter niet gaan bezoeken. We rijden een nieuwe helling op, dan gaat het weer bergaf. Kijk, daar in het ravijn ligt een T55-tank die van de weg moet zijn gesukkeld en nadien door zijn bemanning werd achtergelaten. Enkele honderden meter verder, ook naast de weg, staan 2 verkoelde vrachtwagenwrakken. Ze zijn volledig uitgekleeft, niets is verloren gegaan. "Recupereren" is zonder enige twijfel het wachtwoord in deze streek. We naderen nu DURALOCK en zien voor de eerste keer Franse soldaten. Het zijn rode baretten van het 8 RPIMA (Régime Parachutiste d'Infanterie de Marine). Ze zijn nog heel jong en dragen een volledige gevechtssuitrusting met inbegrip van een kogelvrije vest.

Nu moeten we een inderhaast gebouwde brug oversteken die dienst doet als noodbrug. De rivier die onder ons doorstroomt is de "NAHR AZ ZAB AL KABIR". Deze stroom bevat het smeltwater afkomstig van het ijs uit het omringend gebergte.

HERINNERINGEN EN ANEKDOTES VAN EEN OUD-ONTMIJNER

En nu van boerenbedrog gesproken! Op een zaterdagmorgen kregen we een alarmerend telefoontje van de Gerechtelijke Politie van LUIK binnen. De uitbater van het hotel "METROPOLE" dichtbij het spoorwegstation Guillemins had op een nachttafeltje in één van zijn kamers een flesje "Nitroglycerine" ontdekt. 15 minuten later reeds stonden we met een jeep op de plaats van het onheil. Een jonge inspecteur van de Gerechtelijke Politie, die meende dat we niet snel genoeg op de oproep hadden gereageerd, achtte het noodzakelijk ons te berispen. Ik beet op mijn tanden. En dat was geen gemakkelijke opgave want ik werd niet voor niks de "Orkaan" genoemd op de Ontmijningsdienst. Het hotel was volledig geëvacueerd en de straat over een lengte van 100 meter afgesperd.

Hoe dan ook, even later begon ik langs de trappen de klim naar de tweede verdieping, de lift was immers defect. Ik voelde me niet echt gerust want ik had tot dan toe nog nooit met dit krachtig explosief te doen gehad. Op het nachttafeltje lag inderdaad een plat flesje in doorzichtig glas met een etiket waarop "Nitroglycerine" was geschreven. Het flesje was echter niet gevuld met de gele, olieachtige stof die kenmerkend is voor Nitroglycerine, maar..... met Engelse asperientjes. Ik besloot het spel mee te spelen en wikkelde het flesje in een blad krantepapier. Net als een priester die een hostie zou gaan uitreiken, verscheen ik op het voetpad. Ik riep het jonge inspecteurtje toe dat hij zelf kon komen vaststellen dat de "gevaarlijke klus" geklaard was. Niets aan te doen, onze stoere grote mond kneep ze. Hij riep me toe dat hij zeker was van de kwaliteit van ons werk.

Uiterst voorzichtig nam ik plaats in de jeep en legde mijn chauffeur, Louis TIGNOL, de ware toedracht van het verhaal uit. Met een snelheid van 30 km per uur reden we door de lange Rue des Guillemins, tot we uit het zicht verdwenen. Merkwaardig toch hoe de schrik voor een flesje aspirinetabletjes de arrogantie van dat kereltje als sneeuw voor de zon had kunnen doen wegsmelten.

- EINDE -

Marcel LALLEMAND
Adjutant Ontmijner

De slag van STAVELOT
(december 1944)

Gelukkig heeft de US-infanterie regimentsteun gekregen van 67 mm anti-tankkannonen van het 823^e bataljon tank-destroyers en van de Shermans van het 743^e tankbataljon. Om 18.00 uur stelt het 1^e peloton van de C-compagnie van het 823^e zijn kannonnen op. Omstreeks 19.00 uur rijden de Shermans van het 743^e (het 3^e peloton van de B-compagnie, Luitenant F. HANSEN) de stad binnen, zeer discreet evenwel want dit peloton beschikt slechts nog over 3 operationele tanks en 3 kannonnen. Luitenant MURRAY die het bevel voert over het 1^e peloton van de A-compagnie van het 117^e, organiseert de verdediging van de PLACE DU MARCHE. Na de zware mitrailleurs te hebben opgesteld en de artillerie-verkenner naar de vooruitgeschoven posten te hebben geleid, installeert hij de stukken van het 743e op enkele strategische plaatsen. Zo plaatst hij 2 Shermans op de 2 uithoeken van het plein, één dicht bij het huis GODIN aan het begin van de RUE CHAUMONT en de andere aan het begin van de RUE HAUTE.

Omstreeks 20.00 uur, op het ogenblik dat Luitenant MURRAY een laatste keer de verdediging van het marktplein inspecteert, komen verscheidene Duitse voertuigen via de RUE GENERALE JACQUES het marktplein opgereden. Aan het hoofd van de kolonne rijden 2 US-halftracks en 2 jeeps. De inzittenden dragen Amerikaanse uniformen maar de list is overduidelijk. De strijd barst in alle hevigheid los, de grenadiers stuiven uiteen in de straatjes of worden opgevangen door een regen van kogels. 2 halftracks blijven staan, een derde rijdt de RUE BASSE in maar wordt al snel uitgeschakeld door een schot vanuit de RUE HAUTE (een anti-tankkanon?), de 2 US-jeeps en een Duits amfibievoertuig ondergaan hetzelfde lot.

Een weinig later wordt een ander panstervoertuig dat het marktplein was opgereden, onmiddellijk onder vuur genomen door de Sherman vanuit de RUE CHAUMONT en totaal vernietigd. De drie bemanningsleden worden letterlijk onthoofd. De Duitsers zijn verplicht de aftocht te blazen onder het spervuur van kogels uit lichtere wapens. Om elke vergissing te voorkomen geeft Luitenant MURRAY het bevel te schieten op alles wat beweegt.

De houwitsers (105 mm) van het 118^e bestoken onophoudelijk de omgeving van de brug en de strategische punten langs de oever van de AMBLEVE. Heel wat gebouwen worden hierbij vernield en de SS-troepen zien zich genoodzaakt alle activiteiten te stoppen. Er wordt nu van straat tot straat en van huis tot huis gevochten, terwijl de gepantserde SS-verkenningsectie van Majoor KNITTEL tijdens de eerste helft van de nacht nog moeizaam langs het brandende STAVELOT geraakt met LA GLEIZE als doel. De Duitsers stoppen niet om te vechten, want de bevelen zijn formeel: vooruit, zonder zich te bekommeren om de flanken. En toch heeft deze sinistere sectie alle tijd genomen om bij LA VAULX-RICHARD halt te houden en er aan de rand van het bos 3 burgers en 11 US-gevangenen te vermoorden.

Stap voor stap zetten de mannen van het 117^e hun opmars voort. Om middernacht zijn ze aan de HAUT-RIVAGE en snijden ze definitief de doorgang naar de stad af. Aan de BAS-RIVAGE is een enorme brand uitgebroken, die zich steeds verder uitbreidt.

De 19de december

In de loop van de nacht is het 1^e bataljon (RICHTER) van het 2^e SS-regiment pantsergrenadiers (SANDIG) aangekomen. Deze Duitsers zetten meteen de tegenaanval in om de weg vrij te maken in de wijken langs de oever. Bij het achtervolgen zetten de grenadiers, na een hevige artillerie-voorbereiding, een grootscheepse aanval in met de steun van een tiental pantsers waaronder de tanks van de 7^e compagnie en enkele tanks van het type Tigre Royal, die te laat waren aangekomen om nog te kunnen oversteken. De aanval wordt door de Amerikaanse artillerie afgeslagen. Uiteindelijk zal deze artillerie ook de uitslag bepalen van de gevechten bij de brug van Stavelot. Terwijl de aanvallen van de Duitsers steeds heviger worden, houdt het 118^e er gedurende 3 uur ononderbroken een afvuur-ritme van 3 obussen per stuk, per minuut op na (3000 afgevuurde obussen in de voormiddag. Het 118^e zal op twee dagen in totaal 20.000 obussen afvuren op Stavelot). Aan L'EAU ROUGE, in FRANCHORCHAMPS moeten de kulassen en de lopen met water worden afgekoeld: al het beschikbare personeel wordt opgetrommeld voor de bediening van de stukken. De aanvalsgolven van de Duitsers lopen vast op de brug waar een hels geschutsvuur hen belet verder te vorderen. De grenadiers aarzelen om de aanval in te zetten. Achter de muren van de leerlooierij COURTEJOIE worden ze volgegoten met alcohol alvorens de dood te worden ingejaagd. De omgeving van de brug is bezaaid met de lijken van tientallen SS-soldaten - 45 wordt er gezegd. Ze worden verpletterd door manoeuvrerende tanks. Op de brug zelf worden de kleinere pantservoertuigen, de amfibievoertuigen en de jeeps meedogenloos vernietigd en komen ze in de rivier terecht. De gehele US-vuurkracht wordt systematisch naar een centraal punt op de brug gericht om elke doorgang onmogelijk te maken.

De A- en B-compagnies van het 117^e hebben het bevel gekregen om door te stoten naar de brug. Ze bevinden zich nu in de eerste linie, samen met de 3 Shermans van het 743^e, die de huizen bestoken waarin er zich nog Duitsers in ophouden. Intussen is er op de PLACE DU MARCHE een nieuw peloton tanks van het 743^e (1^e peloton, B-compagnie) aangekomen, dat evenwel niet deelneemt aan de gevechten rond de brug.

Maar wat gebeurt er eigenlijk gedurende al die tijd in de andere sectoren?

Tussen MASTA en BURNENVILLE verstevigt het 2^e bataljon van het 117^e zijn posities dankzij de steun van het 3^e peloton van het 823^e tank-destroyer. Ten westen van MASTA hebben het 2^e en het 3^e peloton van de A-compagnie van het 105^e genie defensieve stellingen ingenomen in de zones CHEFOSSE en CHALLES, achter gemijnde wegversperringen.

In MALMEDY verlaat het 3^e bataljon van het 117^e de stad om 11.45 uur en verplaatst zich naar RUY (LA GLEIZE). Ook het C.P. van het 117^e regiment vertrekt richting FRANCHORCHAMPS, waar het om 15.00 uur zal aankomen. De verdediging van MALMEDY, tot REMOUSPINE wordt nu verzekerd door het 120^e infanterieregiment, de Taskforce HANSEN en door eenheden van het 291^e genie.

Ten westen van STAVELOT hebben de tankkolonnes van PEIPER zich na de opoffer aan de brug van NEUFMOULIN ingegraven bij CHENEUX en LA GLEIZE: ze nemen STAUMONT in maar al snel worden ze omsingeld. Enkele zwakkere elementen van de PEIPER-groep bevinden zich versnipperd langs de baan van STAVELOT naar LA GLEIZE. De verkenningseenheid van KNITTEL, die op het einde van de nacht was aangekomen in LA GLEIZE, keert nu terug naar STAVELOT om er de G.I.'s in de rug aan te vallen en de brug proberen vrij te maken.

Bij TROIS-PONTS heeft de C-compagnie van het 51^e genie defensieve stellingen ingenomen langs de SALM en de AMBLEVE. Sporadisch worden er van de ene oever naar de andere over de vernielde brug heen enkele schoten gewisseld. Op de heuvel achter het spoorwegstation patrouilleren geniesoldaten die ten gepasten tijde op de hoofdweg voorbijrijdende pantservoertuigen onder vuur nemen. Een paar Duitse gevechts- en herbevoorradingskonvoeien zakken af naar AISOMONT en rijden over de brug van PETIT SPAI. Enkele grenadiers hebben nood aan transportmiddelen en eisen het paard op van Mr. COLAS. Ze nemen het mee naar LA GLEIZE, waar het na gevechten zal worden teruggevonden.

In STAVELOT heeft de frontlijn zich sedert de middag gestabiliseerd rond de brug over de AMBLEVE. De Duitsers werden teruggedrongen tot op de andere oever en het 1^e bataljon van het 117^e steekt de rivier over, de A-compagnie langs rechts, de B-compagnie langs de linkerzijde van de brug. Het 1^e peloton van de A-compagnie, onder het bevel van Luitenant MURRAY, heeft zijn optrek genomen in de leerlooierijen, terwijl het 1^e peloton van de B-compagnie, onder het bevel van Luitenant FOSTER, zich installeert in het stadhuis (deze pelotons zullen gedurende de komende dagen alle Duitse aanvallen opvangen). De C-compagnie, de mortier van de D-compagnie en het hoofdkwartier blijven op de heuvel aan de top van de HAUTE-LEVEE en in BELAIRE. De zware mitrailleurs van de D-compagnie werden opgesteld in het stadhuis en op de PLACE DU MARCHE (ondermeer).

In de stad blijven de Duitsers hardnekkig van zich afbijten en de US-infanterie begint met het opruimen van de talrijke verzetshaarden langs de leerlooierijen. In het fortje (van het Belgisch leger) gelegen in de RUE DES MOULINS bieden de S.S. lang weerstand, aan de zuidkant van de abdij worden ze uitgeschakeld door een escouade van het 2^e peloton van de B-compagnie. Aan LA XHAVEE vecht men lijf aan lijf. Ook in de RUE NEUVE gaat het er bloederig aan toe. De straat wordt systematisch ingenomen door het 3^e peloton van de A-compagnie. Een mitrailleursnest opgesteld in het HOTEL MIGNON op de A.GREGOIRE wordt uitgeschakeld. Dan wordt het spoorwegstation veroverd, zonder de minste weerstand. In de late namiddag vestigen de voorposten zich op het kruispunt van de RUE DE LA GARE ter hoogte van de zagerij PERRON. Kapitein KENT, die het bevel voert over de A-compagnie, richt zijn hoofdkwartier in op het kasteel DES ROCHETTES, waardoor hij een mooi overzicht heeft op het volledig actieterrein van zijn compagnie.

STAVELOT 1991

Op zondag 22 Sep 91 vond onze jaarlijkse herdenkingsplechtigheid in STAVELOT plaats. Door omstandigheden dienden we af te wijken van de traditionele eerste zondag van september en daardoor viel onze herdenking samen met de sluitingsperiode van de ons welbekende patisserie en beenhouwerij. Daarom niet getreurd, onze lijn vaart er wel bij.

Ook de weergoden speelden ons parten en zorgden voor een korte regenbui na de mis, maar even later konden we terug van een aangenaam najaarsweer genieten. Iedereen zal het met mij eens zijn, dat de organisatoren ook dit jaar deze huldedag perfect hebben laten verlopen. Proficiat! We danken tevens de Majoor DE VUYST, Commandant van de Ontmijningsdienst van de Landmacht en zijn personeel voor hun medewerking.

In het verleden werd door enkele van onze leden herhaaldelijk gevraagd de verlichting van het monument te laten herstellen. Onze Voorzitter meldde dat de Stad STAVELOT zo vriendelijk was deze herstelling uit te voeren en er zal gevraagd worden bij herdenkingsplechtigheden de verlichting te ontsteken. Het was eens te meer een fijne dag onder vrienden en we hopen jullie volgend jaar talrijk terug te zien in STAVELOT.

ST BARBARA FEEST

Het jaarlijks St Barbarafeest van de Sectie Brabant zal plaatsvinden op Zat 07 Dec 91 in ons lokaal "La maison des ailes", Montoyerstr 1 te 1040 BRUSSEL. De leden van al de secties zijn welkom. We komen samen in de bar om 12.30 Hr, alwaar het aperitief wordt opgediend.

Het menu luidt als volgt:

aperitief

Tongfilets met mousse
van gerookte zalm

Ossehaas Rossini

Napolitaans ijsneetje

Mokka

De wijnen van het huis

De prijs bedraagt 1000,- BF, één aperitief, wijnen en koffie inbegrepen.

Wij vragen U zo vlug mogelijk in te schrijven en te betalen op PCR Nr 000-0857353-31 VOOR 30 Nov 91.

RECHTZETTING

In ons vorig nummer is een fout geslopen in het rekeningnummer van de bankrekening van de Verbroedering. Hiervoor onze excuses. Het juiste nummer luidt:

Fonds E. GEORGE
145-8044000-43

Ter herinnering vindt U hieronder nog eens de belangrijkste rekeningnummers van de Verbroedering:
P.C.R. nr's van de verschillende secties:

NATIONAAL	:	210-0257747-70
BRABANT	:	000-0817353-31
HENEGOUWEN	:	000-0181949-74
WEST-VLAANDEREN	:	385-0062695-96
OOST-VLAANDEREN	:	000-0150164-08
LUIK	:	000-0790211-49
O.A.D.	:	001-1357579-43

VERWITTING BOETIEK O.A.D.

Het is noodzakelijk vooraf in te tekenen voor de dassen. Vergeet ook niet Uw MAAM en de gewenste KLEUR van de das te vermelden.
Dank U.

BESTELBON

(te versturen naar de ODLM ter attentie van Adjt VAN
CLEUVENBERGEN)

1. Ik, ondergetekende,
eenheid.....
plaats volgende bestelling:
2. Mijn bestelling zal pas worden uitgevoerd na ontvangst van
betaling.
3. Afsluiting van de reservaties: 01 december 91
Leveringstermijn: +/- 4 weken
Prijs:
 T-shirt (korte mouwen): 250 BF per stuk
 Sweatshirt (lange mouwen): 600 BF per stuk
Afhaling van de bestelling te HEVERLEE

4.

T-shirt (korte mouwen)			Sweatshirt (lange mouwen)		
Kleur T-shirt	Kleur Kenteken	Hoeveelheid	Kleur Sweatshirt	Kleur Kenteken	Hoeveelheid
Wit	Zwart	Wit	Zwart
Zwart	Wit	Zwart	Wit
Rood	Wit	Rood	Wit
Marineblauw	Wit	Marineblauw	Wit
Donkergroen	Wit	Donkergroen	Wit
<u>Maat</u> : S* M* L* XL*			<u>Maat</u> : S* M* L*XL*		

(de gewenste maat omcirkelen)

5. Ik maak de som over van

Ik kies de volgende betalingswijze:
contant* / overschrijving naar rekeningnummer 001-1357579-43
- ONTMIJNER AKTIVITEIT DIENST (OAD) 3001 HEVERLEE
(schrappen wat niet past)

Indien U per overschrijving betaalt, de mededeling T-shirt/
Sweatshirt aanbrengen.

Handtekening
.....

OAD-BOETIEK

DAS.....DAS.....DAS

Wij kunnen U een mooie stoffen das aanbieden met het kenteken van alle ontmiijners: "de BOM".

- Kleur van de dassen: PAARS, GRIJS, BLAUW.

- Voorstelling van het motief:

* BOM zoals weergegeven
op het brevet

* grootte tussen 15 en 20 mm.

- Prijs: 400 BF

- Afhaling aan de kazerne te HEVERLEE

- Opgelet: aangezien de leverancier een minimale aankoopshoeveelheid vooropstelt, zal het voor lange tijd misschien niet meer mogelijk zijn, er nog te verkrijgen. Profiteer er dus nu van, voor het te laat is.

BESTELBON

(te versturen naar ODLM, ter attentie van Adjt VAN CLEUVENBERGEN)

1. Ik, ondergetekende
eenheid
plaats volgende bestelling:
2. Mijn bestelling zal pas worden uitgevoerd, na ontvangst van betaling.
3. Afsluiting van de reservaties: 01 DECEMBER 91.
Leveringstermijn: +/- 6 weken.
4. Eenheidsprijs: 400 BF.
5. Ik kies de volgende éénkleurige das:
PAARS* GRIJS* BLAUW*
(schrappen wat niet past)
6. Ik maak de som over van
Ik kies voor de volgende betalingswijze:
CONTANT* / OVERSCHRIJVING* naar rekeningnummer 001-1357579-43
(schrappen wat niet past)

Indien U per overschrijving betaalt, de mededeling "DAS" en de gewenste kleur aanbrengen.

Handtekening

.....